T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
CEZA BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017/21
KARAR NO : 2017/22
KARAR TR : 10.04.2017

ÖZET: 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. mad-desinde belirtilen koşullar oluşmadığından, (Asliye Ceza Mahkemesiningörevsizlik kararı kesinleşmediğinden) aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE karar verilme-sinin gerektiği h k .

-
-
-
-
-
-
-

K A R A R

Davacı : K.H.
Sanık : R.E.

OLAY : Tunceli İl Mrk. J. Krk. Komutanlığı emrinde görevli Uzm.J.Çvş. R.E.'in emre itaatsizlikte ısrar suçunu işlediği ileri sürülerek, 5. Zırhlı Tugay Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın 26.12.2012 gün ve E:2012/255, K:2012/247 sayılı iddianamesi ile açılan kamu davasında, 5. Zırhlı Tugay Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nin 19.11.2013 gün ve E:2013/764, K:2013/737 sayılı kararı ile, sanık R.E.'in 25.12.2012 tarihinde "emre itaatsizlikte ısrar etmek" suçunu işlediği nedeniyle 1632 sayılı Askeri Ceza Kanunu'nun 87/1. maddesi uyarınca bir ay hapis cezasıyla cezalandırılmasına, cezasından 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 62/1. maddesi uyarınca 1/6 oranında indirim yapılarak yirmi beş gün hapis cezasıyla cezalandırılmasına, hükmün açıklan-masının 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 231. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca geri bırakılmasına, sanığın beş yıl süre ile denetim süresine tabi tutulmasına, denetim süresi içerisinde her hangi bir yükümlülük belirlenmesine veya tedbir uygulanmasına takdiren yer olmadığına karar verilmiş, verilen karar itiraz edilmeden 10.1.2014 günü kesinleşmiştir.

Sanık hakkında, 21.2.2014 günü basit yaralama suçunu işlediği ileri sürülerek, Uşak 5. Asliye Ceza Mahkemesi'ne açılan kamu davasında, Mahkemece, 12.2.2015 gün ve E:2014/388, K:2015/216 sayılı karar ile, sanığın 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 86/2. maddesi uyarınca, adli para cezasına esas olmak üzere 120 tam gün sayısı ile cezalandırılmasına, sanığın aynı Kanun'un 86/3-a maddesi uyarınca cezasından yarı oranında artırım yapılarak 180 gün adli para cezası ile cezalandırılmasına, sanığın aynı Kanun'un 29. maddesi uyarınca cezasından 3/4 oranında indirim yapılarak 45 gün adli para cezası ile cezalandırılmasına, aynı Kanun'un 62. maddesi uyarınca cezasından takdiren 1/6 oranında indirim yapılarak 37 gün adli para cezası ile cezalandırılmasına, aynı Kanun'un 52/2-3. maddesi uyarınca verilen hapis cezasının beher günü 20 TL üzerinden hesaplanarak 740 TL adli para cezasına çevrilmesine karar verilmiş, verilen karar temyiz edilmeden 2.4.2015 tarihinde kesinleşmiştir.

Uşak 5. Asliye Ceza Mahkemesi'nce, 17.4.2015 gün ve E:2014/388, K:2015/216 sayılı yazı ile, Mahkemenin belirtilen kesinleşmiş kararının gönderilerek, sanık hakkında verilen hükmün açıklan-masının geri bırakılması kararının yeniden değerlendirilmesinin istenmesi üzerine, 5. Zırhlı Tugay Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nce 9.6.2015 günü dosya ele alınarak, Mahkemenin 2015/353 sayılı esasına kaydedilmiştir.

5. ZIRHLI TUGAY KOMUTANLIĞI ASKERİ MAHKEMESİ: 4.10.2016 gün ve E:2015/353, K:2016/429 sayıyla, 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanunu'nda, 25.7.2016 gün ve 668 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile yapılan değişiklikler sonucunda, Jandarmanın askeri bir güvenlik kuvveti olmaktan çıkarıldığı ve kural olarak Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinden ayrıldığı, Jandarma personelinin askerî görevlerinin sınırlandırıldığı, Jandarma personeline askeri görev verilmesinin istisnai olduğu ve belirli şartlar gerçekleştiğinde, ancak askeri görev verilebileceği, Askerî Mahkemelerin Jandarma personelini yargılama görevinin sadece askerî görev verildiği takdirde söz konusu olabileceğinin anlaşıldığı, 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanunu'nun 7. maddesine göre, Jandarmaya sadece Kanunlarla askerî görev verilebileceği ve aynı Kanun'un 15/d maddesine göre, Jandarma personelinin sadece askerî görev verildiği takdirde askerî mahkemelerde yargılanabileceği açıklanarak, sanığa yüklenen eylem sırasında kendisine tevdi edilen görevin jandarma personeline kanunlarla tevdi edilmiş askeri bir görev mahiyetinde olmadığı, bu nedenle 2803 sayılı Jandarma Teşkilat Görev ve Yetkileri Kanunu'nun 15. maddesinin "d" bendine göre sanık hakkında atılı suçtan yargılama yapmaya askeri mahkemelerin görevli olmadığı, yargılama görevinin adli yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş, kararın temyiz edilmeyerek kesinleşmesi üzerine, dava dosyası

Kırıkhan 1. Asliye Ceza Mahkemesine gönderilmiştir.

KIRIKHAN 1. ASLİYE CEZA MAHKEMESİ: 19.1.2017 gün ve E:2016/667, K:2017/22 sayıyla, sanığın suç tarihinde nöbetçi astsubay olarak görevli olduğu, askerlerin sanığın nezaretinde doldur boşalt yapmaları gerektiği halde, sanığın bu işlemi yaptırmadığından bahisle hakkında Askeri Ceza Kanunu'nun 87/1. maddesi uyarınca değerlendirme yapılarak karar verildiğinin anlaşılması karşısında, Askeri Mahkeme tarafından sanığın suç tarihindeki görevinin askeri görev olmadığı belirtilmiş ise de, buna dayanak olarak herhangi bir yasa maddesinin belirtilmediği gibi sanığın bu görevinin neden askeri bir görev mahiyetinde olmadığına yönelik herhangi bir açıklama da yapılmayarak görevsizlik kararı verilmiş ise de, nöbet tutulmasına yönelik uygulamanın askerlik hizmetinin bir parçası olduğu ve karakol nöbeti sırasında nöbetçi askerlere nöbetçi astsubay nezaretinde silahların doldur boşalt işleminin yapılmasının askerlik hizmetinden kaynaklı askeri bir görev olduğu yönünde kanaate varılmakla, askerlik hizmetinden kaynaklanan askeri bir görev nedeniyle Askeri Ceza Kanunu uygulanmak suretiyle adli yargı yerinde yargılama yapılması ve bu hususta bir karar verilmesinin mümkün olmadığı, bu nedenle atılı suçtan yargılama yapma ve Askeri Ceza Kanunu uyarınca karar verme görev ve yetkisinin askeri yargı yerine ait olduğu gerekçesiyle Kırıkhan Ağır Ceza Mahkemesi'ne itiraz yolu açık olmak üzere görevsizlik kararı vermiş, dava dosyası, aynı Mahkemece, Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümünün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler; Kenan YUMUŞAK, Osman ATALAY, Gökhan KARABURUN, Mehmet AVCIOĞLU, Sevilay TEMİZYÜREK BATIR, Remzi İĞREK'in katılımlarıyla yapılan 10.04.2017 günlü toplantısında; Raportör-Hâkim G. Fatma BÜYÜKEREN'in, başvurunun reddi yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Askeri Yargıtay Başsavcı Yardımcısı Ekin MANAV'ın, başvurunun reddine ilişkin yazılı ve sözlü açıklamaları dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dosyanın incelenmesinde, adli yargı yerince verilen görevsizlik kararının itiraz yolu açık olmak üzere verildiği anlaşılmıştır.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 34. maddesi ikinci fıkrasında, "Kararlarda, başvurulabilecek kanun yolu, süresi, mercii ve şekilleri belirtilir" denilmiş, 223. maddesinin onuncu fıkrasında, "Adli yargı dışındaki bir yargı merciine yönelik görevsizlik kararı kanun yolu bakımından hüküm sayılır" düzenlemesi yer almış, 232. maddesinin altıncı fıkrasında ise, "Hüküm fıkrasında, 223 üncü maddeye göre verilen kararın ne olduğunun, uygulanan kanun maddelerinin, verilen ceza miktarının, kanun yollarına başvurma ve tazminat isteme olanağının bulunup bulunmadığının, başvuru olanağı varsa süresi ve merciinin tereddüde yer vermeyecek şekilde açıkça gösterilmesi gerekir" hükmüne yer verilmiştir.

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş Ve İşleyişi Hakkında Kanun'un "Olumsuz görev uyuşmazlığı" başlığı altında düzenlenen 14. maddesinde, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir" denilmektedir.

Uyuşmazlığın incelenebilmesi için, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddeleri uyarınca, yargı yerlerince verilen kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekmektedir. Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 223. maddesinin onuncu fıkrası hükmü uyarınca yargı yolunu değiştirmeye yönelik görevsizlik kararlarının temyize tabi oldukları kuşkusuzdur. Böylece, başvuracağı kanun yolu, süresi, mercii yasaya uygun olarak gösterilmeyen kararın kesinleşmesinden söz edilmesine olanak yoktur. Bu nedenle, sanığa yukarıda açıklanan haklarını belirtir nitelikte tebligat yapılarak temyiz süresinin beklenmesi, görevsizlik kararı kesinleştikten sonra dosyanın Mahkememize gönderilmesi gerek-mektedir.

Açıklanan nedenlerle, Kırıkhan 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kesinleşmemiş olması nedeniyle, 2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan başvurunun reddine karar verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ :2247 sayılı Yasa'nın 1 ve 14. maddesinde belirtilen koşullar oluşmadığından, aynı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yöntemine uygun bulunmayan BAŞVURUNUN REDDİNE 10.04.2017 günü OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri NECİPOĞLU	Kenan YUMUŞAK	Osman ATALAY	Gökhan KARABURUN

Üye	Üye	Üye
Mehmet AVCIOĞLU	Sevilay TEMİZYÜREK BATIR	Remzi İĞREK